

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788838448/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

nildels dig, som kommer til at råde for alt sligt; og det vil næppe blive dig med din fine takt for alt det skønne vanskeligt at træffe de rette grænser såvel heri, som i alt andet. — Men også om andre ting ønsker jeg at kende dine tanker. Jeg har forstået slutningen af dit brev således, som om du ville lade mig gøre et og andet dybt blik ind i dit indre. Hold endelig ord! Jeg ønsker intet højere end at kende enhver fold og enhver krog i din dybsindige karakter. God nat! Tænk venligt på

din broder.»

Denne underskrift, »broder«, har hentydning til, at fra det øjeblik, jeg kom i Heibergs moders hus, spøgtes der med, at vi var sammenbragte børn. Han kaldte mig altid søster og jeg ham broder. Det ængstede mig ofte, at Heiberg satte mig så højt og havde så store tanker om min karakter. Jeg havde alt i mit unge liv erfaret, hvor bittert det er at vækkes af slige illusioner. Også denne frygt meddelte jeg ham skriftligt, ikke på skrømt, men af mit fulde hjerte. Jeg gøs ved tanken om, at han engang måtte sige sig selv, at han dog havde taget fejl af mig. [Den næste aften lå atter en seddel i bordskuffen, hvoraf jeg blot vil afskrive, hvad der besvarer dette punkt:

»Jeg er ganske rolig for at jeg ikke tager fejl af din karakter; den har noget hemmelighedsfuldt, som det er umagen værd at studere, ligesom en vanskelig bog. Jeg bedrager mig ikke; det er umuligt, thi jeg har allerede alt for mange beviser på det modsatte. Altså, lad mig snart høre nogle flere af dine tanker. — God nat! og gid vi i tankerne må samles, ligesom forrige nat.

Din

J. L. H.

Jeg har ikke gjort regning på andet, end hvad jeg allerede kender, men dertil hører just det dybsindige i dit væsen. Dette falder mig ind, ved atter at gennemlæse dit brev.»]

Således fortsatte vi nu resten af vinteren denne hemmelighedsfulde korrespondance i bordskuffen, der snart indeholdt spøg, snart alvor, men alle hans sedler kom ind på, at jeg dog ville bestemme, når vor forening skulle finde sted.